

Община Харманли

ПРОГРАМА ЗА НАМАЛЯВАНЕ НА ПОПУЛАЦИЯТА И ТРАЙНО РЕШАВАНЕ НА ПРОБЛЕМА С БЕЗСТОПАНСТВЕНИТЕ КУЧЕТА НА ТЕРИТОРИЯТА НА ОБЩИНА ХАРМАНЛИ

2007

Настоящата програма е разработена и приета на основание чл. 40 / 1/ от Закона за защита на животните, съгласно текста " Общинските съвети приемат програми за овладяване на популацията на безстопанствените кучета и предвиждат средства за изпълнението им " и чл. 21 /1/ т. 12 от ЗМСМА, с Решение №128 прието с протокол №7/30.04.2008г. на Общински съвет –Харманли . Разработването и приемането на тази Програма се налага поради това, че проблемът с безстопанствените кучета е сериозен проблем за обществото, с многостранни измерения (хуманномедицински, ветеринарно медицински, социално-битови, икономически и екологични), че досега взетите мерки в изпълнение на Закона за ветеринарномедицинската дейност се оказват недостатъчни и поради това, че все още не може да се намери цялостно и трайно решение дори и в новоприетия закон.

1.ЦЕЛИ И ЗАДАЧИ НА ПРОГРАМАТА

Целта на тази Програма е като се използват достиженията на световната наука и собствения дългогодишен опит да се постигне нов, по-усъвършенстван и съвременен подход, способстващ за установяване на трайна тенденция за намаляване на броя на безстопанствените кучета на територията на Община Харманли.Формирането на конкретни цели и мерки на Програмата е извършено на базата на детайлен анализ на съществуващото състояние и специфичните местни условия и нужди. От друга страна те са синхронизирани с изискванията поставени в нормативната уредба на Република България.

Предвижданията на разработващия екип са, че реализирайки програмата на територията на Общината и при повсеместно прилагане на действени мерки на територията на цялата област след около пет години популацията на кучетата трябва да бъде овладяна и да се премине към извеждане на кучетата от улиците и трайното им настаняване в приемници, както предвижда и мярка 1 по долу.

2. НОРМАТИВНА УРЕДБА

Програмата е разработена в съответствие със съществуващата нормативна уредба, визираща както преките, така и косвените проблеми, генерирани от свръхпопулацията на скитащи кучета както в населените, така и извън населените територии. По долу са цитирани извадки от нормативни документи, регламентиращи разглежданата проблематика.

Съгласно чл. 31, ал. 1 от Закона за здравето (Обн., ДВ, бр. 70/2004 г., в сила от 1.01.2005 г., доп., бр. 46/2005 г., изм. и доп., бр. 76/2005 г., в сила от 1.01.2007 г.) "Държавата, общините, юридическите и физическите лица осъществяват дейността си, като осигуряват опазването на жизнената среда от вредно въздействащите върху здравето на човека биологични, химични, физични и социални фактори."

Задълженията на кметовете на общини по отношение на безстопанствените кучета са определени в Закона за ветеринарномедицинската дейност /ЗВМД/ (Обн., ДВ, бр. 87/2005г., в сила от 1.05.2006г.) и Правилника за прилагане на Закона за ветеринарномедицинската дейност /ППЗВМД/ (Приет с ПМС № 118 от 27.06.2000 г., обн., ДВ, бр. 55 от 7.07.2000 г., в сила от 18.07.2000 г., изм., бр. 4 от 12.01.2001 г.).

Съгласно чл. 35, т. 4 от ЗВМД – "Кметовете на общини организират улавянето и изолирането на скитащи кучета и осигуряват финансови средства за провеждане на

задължителните ветеринарномедицински мероприятия, предвидени в наредба на министъра на земеделието и горите”;

Според разпоредбите на чл. 70, ал. 1 от същия закон – “Безстопанствените животни (родени като такива, загубени или изоставени от своите собственици, които не обитават дом, ферма или специално определено за тях място) се настаняват временно в изолатор на общините и кметствата.”

В чл. 138, 139 и 140 от ППЗВМД задълженията на кметовете на общини и кметства са конкретизирани:

Чл. 138. (1) Кметовете на общини и на кметства:

1. организират изграждането на изолаторите по чл. 70, ал. 1 от закона;
2. осигуряват специално оборудвани за превозване на безстопанствени животни транспортни средства;
3. осигуряват ветеринарномедицинско обслужване и помощен персонал в изолаторите;
4. назначават лице, което ръководи изолатора;
5. обезпечават залавянето на безстопанствените животни.

(2) Залавянето и транспортирането до изолатора се извършват по начин, който причинява минимални физически и душевни страдания на животните.

(3) При настаняване на животните в изолатора се спазват изискванията по чл. 117, т. 3.

(4) Настанените в изолатора животни се вписват в регистър, воден от длъжностното лице по ал. 1, т. 4, и се маркират по начин, който позволява тяхното идентифициране.

(5) По време на престоя в изолатора на животните се осигуряват достатъчно количество храна и вода и пространство за движение, съобразени с вида им.

(6) На болните и наранените животни в изолатора се оказва ветеринарномедицинска помощ.

(7) Срокът по чл. 70, ал. 2 от закона не се отнася за злонравни животни и за животни, страдащи от заболявания, които представляват опасност за здравето на другите животни или на хората.

(8) В случаите по ал. 7 незабавно се пристъпва към евтаназия.

(9) В случаите, когато в срока по чл. 70, ал. 2 от закона се яви лице, което желае да придобие настанено в изолатора животно, се прилага редът по чл. 122, ал. 1 - 6.

Чл. 139. Настанено в изолатор животно компаньон може да бъде получено от собственика му срещу представяне на ветеринарномедицински паспорт или след доказване на собствеността по друг начин и след заплащане на разходите по престоя му в изолатора.

Чл. 122. (1) Собствениците на кучета, навършили 6-месечна възраст, ги регистрират в съответната РВМС или при лицензирани ветеринарни лекари.

Чл. 140. Кметството осъществява контрол върху изградените на територията му изолатори.

Контролирането на кучешката популация от общините е заложено и в работния план на Националната програма за профилактика и борба с кърлежовопреносимите трансмисивни инфекции за периода 2004-2007 година приета с Решение № 18 от 16 януари 2004 година на Министерски съвет.

В т. 3 от Решението за приемане на Националната програма за контрол на ехинококозата при хората и животните за периода 2004-2008 година / приета с Протокол № 24 от 24 юни 2004 година от заседанието на Министерски съвет / на общинските съвети е препоръчано при ежегодното утвърждаване на бюджетите на общините **ПРИОРИТЕТНО ДА ОСИГУРЯВАТ ФИНАНСИРАНЕТО НА СЛЕДНИТЕ ДЕЙНОСТИ :**

а) изграждане и поддържане на общински изолатори за безстопанствени кучета;

б) разходи за преглед, храна, обслужване и евтаназия на безстопанствените кучета, настанени в общинските изолатори;

в) закупуване и поддръжка на контейнери, предназначени за събиране на кучешки екскременти в определените райони за разходка на кучета;

г) подобряване на системата за събиране и обезвреждане на битовите отпадъци;

д) маркиране на местата за разходка на кучета.

За ловностопанските райони съгласно чл. 67, ал. 1 от Закона за лова и опазване на дивеча /ЗЛОД/ (Обн., ДВ, бр. 78/2000 г., изм., бр. 26/2001 г., бр. 77/2002 г., изм. и доп., бр. 79/2002 г.) отговарят ловните стражари. Проблемът със скитащите и подивели кучета е уреден в чл. 40, ал. 2 и чл. 67, ал. 4, т. 14 от Закона.

Чл. 40. (1) За запазване на екологичното равновесие и устойчиво развитие на популациите при доказана необходимост се регулира числеността на някои видове дивеч при условия и по ред, определени с правилника за прилагането на закона.

(2) Подивелите и скитащи кучета и котки в ловностопанските райони се унищожават.

Чл. 67. (1) (Изм. - ДВ, бр. 79/2002 г.) Опазването и охраната на дивеча във всички ловностопански райони се извършват от държавните лесничейства и дивечовъдните станции. Непосредствената охрана се осъществява от ловни стражари.

(4) Ловните стражари в поверените им охранителни участъци:

14. (нова - ДВ, бр. 79/2002 г.) регулират числеността на хищниците, подивелите и скитащите кучета и котки;

Съгласно нормативните разпоредби от Закона за защита на животните влязъл в сила от 31.01.2008 година :

Чл. 40. (1) Общинските съвети приемат програми за овладяване популацията на безстопанствените кучета и предвиждат средства за изпълнението им.

(2) Кметовете на общини организират изпълнението на програмите по ал. 1 и ежегодно внасят отчет за тяхното изпълнение пред генералния директор на Националната ветеринарномедицинска служба.

4) Мерките за овладяване на популацията на безстопанствените кучета се осъществяват в регистрирани подвижни или стационарни амбулатории от общините или организациите за защита на животните.

В закона е регламентирано задължение на местните власти за изграждане на приюти за безстопанствени животни, като отговорността за дейността на тези приюти е възложена на кметовете на населени места.

Чл. 41. (1) Безстопанствените животни се настаняват от органите и организациите по чл. 40, ал. 2 и 4 в приюти, регистрирани по чл. 137, ал. 1 от Закона за ветеринарномедицинската дейност.

(2) Органите на местната власт изграждат приюти за безстопанствени животни.

(3) Кметовете на населените места отговарят за дейността на приютите по ал. 2.

(4) Приютите за безстопанствени животни се стопанисват от общините и/или организациите за защита на животните, регистрирани по реда на Закона за юридическите лица с нестопанска цел.

(5) Организациите за защита на животните могат да създават собствени приюти за безстопанствени животни.

В глава пета от закона подробно са уредени дейностите по залавянето, транспортирането и настаняването на безстопанствените кучета в приютите и случаите, в които същите подлежат на евтаназия.

Чл. 42. (1) Залавянето на безстопанствени животни се допуска по начин и при условия, които гарантират здравето им и с минимално страдание, от лица със специфична квалификация, инструктирани от ветеринарен лекар.

(2) Транспортирането до приюта на заловените кучета по ал. 1 се извършва със специално оборудвани и обозначени превозни средства с добра вентилация.

(3) Членовете на екипите за залавяне на безстопанствени животни трябва да са преминали курс за обучение за защита и хуманно отношение към животните.

(4) Екипите за залавяне на безстопанствени животни се ръководят и контролират от ветеринарен лекар.

(5) При залавянето на кучето се поставя нашийник с идентификационен номер.

Чл. 43. (1) Кметовете и организациите за защита на животните, които стопанисват приюти:

1. сключват и прекратяват договор с управител на приюта, който трябва да има висше образование;
2. осигуряват ветеринарен лекар за ветеринарномедицинско обслужване на животните;
3. осигуряват необходим брой и вид служители;
4. осигуряват свободен достъп на гражданите в приюта;
5. създават условия за обществен контрол;
6. осигуряват възможност за връзка с приюта

Чл. 45 ал.1 Ветеринарният лекар по чл. 43, ал. 1, т. 2:

8. при назначаване на евтаназия съставя индивидуален протокол, който съдържа основанията за прилагането ѝ; протоколът се подписва от ветеринарния лекар, от управителя на приюта и от трето лице.

Чл. 46. (1) Кучетата в приюта се настаняват при спазване на изискванията за защита на животните.

(2) При постъпване на животното се извършва преглед за идентификация за собственост и клиничен преглед и ако е необходимо - лабораторни изследвания, резултатите от които се вписват в амбулаторния дневник.

(3) На болните и наранените животни се оказва ветеринарномедицинска помощ.

(4) По време на престоя на животните се осигуряват достатъчно количество храна, вода, пространство за движение и почивка.

Чл.47 ал.5 Организацията на работата и условията на отглеждане на кучетата във временните приюти по ал. 4 се определят с наредба на съответния общински съвет и се осъществяват под постоянното наблюдение на организациите за защита на животните.

Чл. 50. Организациите и лицата по чл. 49 са длъжни да:

1. заверяват ежегодно паспорта на кучето в съответната общинска администрация за извършените обезпаразитявания и ваксинации;
2. вземат мерки за предотвратяване на агресивно поведение на кучетата към хора или животни

Чл. 51. Евтаназия на настанени в приюта кучета се допуска при условията на чл. 179, ал. 3, т. 1, 2 и 4 от Закона за ветеринарномедицинската дейност след поставяне на диагноза при клиничен преглед и изследвания.

Чл. 59. (1) Контролът по този закон се осъществява от министъра на земеделието и продоволствието чрез Националната ветеринарномедицинска служба.

(2) Контролът по изпълнение на мерките за защита на дивите животни по глава трета се осъществява от министъра на околната среда и водите и председателя на Държавната агенция по горите.

(3) Органите на местната власт осъществяват контрол:

1. за изоставяне на животни на територията на общината;
2. за идентификация и регистрация на кучета;
3. за спазване изискванията за защита на животните в приютите на територията на съответната община;
4. върху кучетата и местата по чл. 47, ал. 3.

(4) Контролът се извършва чрез:

1. периодични проверки;
2. проверки по постъпили молби, жалби и сигнали за нарушения на правилата за защита на животните, подадени от държавни органи, физически и юридически лица.

3. АНАЛИЗ НА ОБСТАНОВКАТА В НАСЕЛЕНИТЕ МЕСТА НА ОБЩИНА ХАРМАНЛИ

През последните години има регистрирани случаи на хора, ухапани от скитащи кучета на територията на Община Харманли. Броят на пострадалите обаче е по - голям, защото не всички ухапани търсят медицинска помощ. Точно нерегистрираните случаи са по – опасни в епидемиологично отношение, защото остават неизвестни и оставят безпрепятствано заразата.

Анализът на профилактиката и борбата с паразитозите показва, че е налице тенденция към увеличаване броя на болелите от болести, чийто преносител или гостоприемник са най – вече безстопанствените кучета. Основанието за това е както тенденцията за увеличаване броя на скитащите кучета през последните години, така и съществуващата многофакторност в реализирането на ефективен епизоотичен и протиепидемичен контрол.

Причините за влошеното състояние са комплексни. Епидемичния процес при паразитозите се обуславя от съвместното действие на следните фактори – биологичен, природен и социален. Последният се явява основна движеща сила

Епизоотично – епидемичния процес при паразитозите е тясно свързан с влиянието на социални фактори – характер и степен на развитие на животновъдството, брой на кучетата, състояние на ветеринарномедицинския контрол и степен на развитие на екарисажната мрежа , нивото на образование и здравната култура на населението, материалното състояние, миграционните процеси, характер на организация на здравеопазването, диспансеризация, размер на профилактичните и протиепизоотичните мерки за оздравяване на жизнената среда на човека.

Характерът на епидемичния процес зависи от поддържането на инвазията в източника – кучето, степента на неговата екстенз- и интензинвазия, възможността за разсейване на яйцата на паразитите, степента на контакта на човека с гостоприемника.

От средата на 90-те години много обективни причини (структурната реформа в селското стопанство) и субективни причини (неизпълнение на съществуващото законодателство от страна на компетентните органи) доведоха до нарушаване на цялостното изпълнение на мерките за борба с паразитозите по отношение на основния източник – кучето и до влошаване на епизоотичната ситуация.

Както е видно от гореизложеното заболяванията, чийто преносител или гостоприемник е кучето са сериозен проблем с многостранни измерения: хуманно-медицински, ветеринарномедицински, социално-битови, икономически и екологични, което налага разработването на настоящата програма.

Изграденият приют за безстопанствени кучета обслужва всички населени места на територията на Община Харманли. Същият отговаря на изискванията на ЗВМД , като е осигурена храна, ловец на кучета и ветеринарен лекар, отговарящ за отчетността и евтаназията.

Всяко тримесечие екологът на Общинска Администрация се отчита пред Районна Прокуратура.

В заключение можем да кажем, че след изграждане на приюта и създадената организация на дейността му / спазвайки действащите нормативни документи за този вид дейност/ се констатира трайна тенденция за намаляване броя на безстопанствените кучета, а оттам и броя на ухапани хора.

4. ОБЩ ПОГЛЕД ВЪРХУ ПРОБЛЕМИТЕ, СВЪРЗАНИ С БЕЗСТОПАНСТВЕНИТЕ КУЧЕТА

БИОЛОГИЧНИ ХАРАКТЕРИСТИКИ И ОСОБЕНОСТИ

Общи данни - характеристика на вида *Canis familiaris*

Според зоологическата систематика кучето принадлежи към семейство Кучета (*Canidae*) на разред Хищници (*Carnivora*). Още от дълбока древност хората започнали да отделят най-послушните, най-възприемчивите, с най-добри качества кучета. Този изкуствен отбор още в най-ранните стадии на одомашняването спомогнал за развитието на нужните за хората качества в кучето. Под влияние на условията на средата и отбора те се изменяли, постепенно се създавали нови породи и техни представители се кръстосвали помежду си. От древността хората се стремели към въвеждане на определена специализация на породите, която се стараели да затвърдят в поколенията. Днес кинологията класифицира голямото разнообразие от кучешки породи в три основни групи :

примитивни породи – малък брой кучета, непретенциозни, устойчиви, трудно поддаващи се на дресировка и слабо привързани към човека. Това са някои азиатски породи и африкански ловни кучета.

преходни породи – група примитивни кучета, с които човекът е започнал целенасочена племенна работа и дресировка. Такива са някои групи лайки, кавказки и средноазиатски овчарки.

културни породи – най-многочислената група породисти кучета, за които човекът е създал благоприятни условия за отглеждане, хранене, племенно развъждане и практическо използване. Тук се отнасят всички ловни, служебни и декоративни породи кучета.

Според друга класификация кучетата се делят на 4 групи породи:

ловни кучета – лайки, хрътки, шпаниели и др.;

служебни кучета – овчарки, ерделтериери и др.;

спортно-служебни кучета – доберман-пинчер, догове и др.;

декоративни (стайни) кучета – пекинез, чихуахуа, японски хин, болонки и др.

Кучетата от различните породи са най-различни по тегло и големина. Днес в света се наброяват над 600 признати породи кучета. Кучетата в зависимост от породата достигат полова зрялост между 7 – 12 месечна възраст, но понякога първият еструс при женските може да се забави до 18-месечна възраст. Обикновено еструсът е два пъти годишно (пролет и есен) и продължава 14-22 дни. Нормалната бременност продължава средно 63 дни (при дребните породи – 58 дни, а при по-едрите до 65 дни). Средният брой на малките варира в зависимост от породата, телесното развитие на майката, храненето и други. Обикновено при дребните породи новородените са 2-5 броя, а при едрите – 6-12 броя. Мястото за раждане женската избира сама – най-често място, където тя се чувства по-сигурна. Раждането настъпва обикновено през нощта или в ранните утринни часове. Периодът през който малките сучат продължава до 7-8 седмица от раждането. Млечните зъби на кучето започват да се развиват 2 седмици след раждането. Смяната на млечни зъби с постоянни започва между 3,5 до 4 месечна възраст и обикновено завършва до 8-ия месец. В млада възраст кучето има 32 млечни зъба, а възрастното куче – 42 постоянни. Зрението на кучето има свои особености. То не е способно да види

предмета едновременно с двете си очи, тоест всяко око има свое поле на зрение. Кучето не може да различава цветовете, но формата на предметите разпознава добре. Кучето вижда движението на предметите от разстояние 250-300 м и повече. Обонянието стои на първо място сред сетивните усещания на кучето. Продължителността на живота на кучето е 12-20 години.

ЕПИЗООТОЛОГИЯ И БОЛЕСТИ, КОИТО КУЧЕТАТА МОГАТ ДА ПРЕНАСЯТ ПРЯКО

1. Инфекциозни болести

- Салмонелоза (паратиф).

Това е една от най-често срещаните се инфекциозни болести по бозайниците. Причинител на заболяването са няколко типа бактерии, които са много устойчиви към външни въздействия.

- Туберкулоза.

Специфична, хронична инфекциозна болест, която се характеризира с появата на туберкули (възелчета) в различни органи, които казеозират и впоследствие калцифицират. Болестта е разпространена повсеместно и от нея заболяват почти всички видове животни и човекът.

- Бронхосептикоза (бордетелна инфекция).

Заразно заболяване, което протича с признаци на бронхопневмония. Причинител е *Bordetella bronchiseptica*, която обитава горните дихателни пътища на повечето видове бозайници.

- Бяс

Остра заразна болест, към която са възприемчиви всички видове животни и човекът. Причинителят е вирус. Разпространява се от скитащи кучета, а в последно време и диви хищници. Заразяването става чрез ухапване или попадане на вируса върху ранички, драскотини по кожата. Инкубационният период е до 60 дни.

- Тизерова болест.

Причинител е *Bacillus piliformis*. Като причини за развитието на заболяването се считат стресорните въздействия (лошо хранене, третиране с препарати по време експеримент и други фактори, свързани с околната среда). Инкубационният период е от 5 до 15 дни.

2. Гъбични болести

- Дерматомикози (трихофития, фавус, микроспория).

Микотичните болести се наричат още дерматомикози, тъй като се предизвикват от гъбички и засягат кожата на почти всички видове бозайници. Инкубационният период продължава от 8 до 30 дни.

3. Паразитни (инвазионни) болести

- Токсоплазмоза

Паразитно заболяване, с разнообразно протичане. Възприемчиви към болестта са всички диви и домашни животни. Токсоплазмозата е разпространена по цялото земно кълбо, както сред хората, така и сред животните.

- Цестодози (представители на сем. Taeniidae).

Към разред Cyclophylloidea спадат по-голямата част от всички цестоуди. Това са най-съвършенните и най-специализираните панделковидни червеи, които паразитират предимно в топлокръвните животни – птици и бозайници.

- Ехинококоза
- Дипилидиоза
- Нематодози
- Токсокароза

4. Кърлежовопреносимите инфекции /КПИ/

Бездомните и скитащи кучета представляват един от основните резервоари на зараза за някои КПИ, най-често срещана от които е Марсилската треска. Това обстоятелство изисква системни мерки за контролиране на кучешката популация.

5. МЕРКИ ЗА НАМАЛЯВАНЕ НА ПОПУЛАЦИЯТА И ТРАЙНО РЕШАВАНЕ НА ПРОБЛЕМА СЪС БЕЗСТОПАНСТВЕНИТЕ КУЧЕТА

МЯРКА1 Създаване на територията на Община Харманли на приют за безстопанствени кучета.

Приюта за безстопанствени кучета се създава и функционира в пълно съответствие с нормативните разпоредби на действащото законодателство . Функциите на приюта са следните:

- **Изграждане на информационна система** с наличната база данни за собственика и лекуващия ветеринарен лекар.

- **Поставяне трайна маркировка** с цел регистрация, идентификация и избягване на повторно залавяне. Обезпаразитяване, ваксиниране против бяс, издаване надлежно попълнени ветеринарно-медицински паспорти за лицата, които ги обгрижват.

- **Оказване помощ на пострадали и болни животни.**

- **Залавяне и обработване на уличните кучета**

За да се избегне хаотичността при улавянето на кучета, ще се изготви схема на града и околните селища както и график за работа по нея. При обработка на оплакванията ще се изяснява на място проблема, като се спазва принципа "Сигурност на хората при същевременен ефект за намаляване популацията на уличните кучета чрез кастрация"

- **Първичен преглед**

Извършва се от ветеринарния лекар, който съставя констативен протокол. Животните се настаняват във временен изолатор преди извършване на първичния задължителен преглед, поради възможност от внасяне на зараза. Кучетата в приюта се наблюдават ежедневно за промяна в здравословното състояние. Ако след първичния преглед ветеринарния лекар заключи, че животното е болно, то се поставя в изолатор и според вида на заболяването и общото състояние на животното се пристъпва към лечение. Първичния преглед завършва с прилагане на комбиниран препарат срещу външни и вътрешни паразити. Всяко преминало първичен преглед животно се вписва в картотека.

- **Отчетност и документооборот**

За всяка проведена акция за залавяне на кучета се съставя констативен протокол, в който се отбелязват датата, мястото, броя на заловените кучета, техния

пол, цвят, особени белези, приблизително тегло. Протоколът се подписва най- малко от двама служители от екипа.

- Кастрация

Кастрация се извършва само на здрави кучета, като задължително се обезпаразитяват, поставя им се трайна маркировка, ваксинират се против бяс, издават им се надлежно попълнени ветеринарномедицински паспорти, в които се отразяват извършваните манипулации. Тези кучета се връщат на местата от където са взети.

Кастрацията се прави след прилагането на обща анестезия. Ден преди кастрацията, животните не трябва да се хранят. След оперативната намеса се провежда антибиотично лечение.

- Маркировка

Ползват се пластмасови ушни марки с идентификационен номер, притежаващи сертификата за качество, гарантиращ уникалност и липса на странични ефекти. Номерът се записва в регистъра.

- Евтаназия

На евтаназия подлежат доказано неизлечимо болни животни с необратими патологични изменения, причиняващи им болка и страдание; необходимост от предотвратяване и ликвидиране на остро заразно заболяване, представляващо опасност за здравето и живота на хората; животни, чието агресивно поведение представлява опасност за живота и здравето на хората или животните. Евтаназията се извършва задължително от ветеринарен лекар след поставяне на диагноза при клиничен преглед и изследвания според действащото законодателство.

- Осигуряване на възможност за осиновяване

Неправителствените организации за защита на животните имат пълен достъп до картотеката на приюта. Според данните в нея те търсят физическо или юридическо лице, което ще осинови куче след подписване на декларация.

Съпътстващи дейности:

- Рекламни кампании с цел намиране на дом за част от уличните кучета и предпазване от насилие на улицата.
- Участие в изготвяне и провеждане на общообразователни програми насочени срещу безотговорното и нехуманно отношение към животните.
- Съвместни, адекватни и навременни действия срещу прояви на жестокост към животните.
- Изграждане на координационен център на програмата. Координацията ще се изразява в създаване и поддържане на база данни за кучетата, решаване на проблеми, връзки с обществеността, масмедията, контролните органи, изготвяне на графици за кастрации на териториален принцип, както и проверка от природозащитните организации на граждани, поели ангажменти чрез декларация за редовно обезпаразитяване и ваксиниране на уличните кучета.
- Наставяване за постоянно обитаване на кучета, за които стопаните не могат повече да се грижат с цел подпомагане и предпазване от изоставяне на улицата.
- Поемане постоянна грижа в преходния приют за възрастни, болни или малтретирани, които трудно се адаптират.
- След овладяване на популацията и намаляване числеността на уличните кучета, постепенно на четвъртата година от изпълнението на програмата следва изтегляне в приюти.

МЯРКА2 Организиране и обозначаване на места за разходка на домашни кучета се извършва със заповед на кмета в зависимост от нуждите и отдалечеността от границите на населените места. Мярката се финансира от Община Харманли.

МЯРКА3 Контрол по изпълнение изискванията на закона от собствениците на домашни кучета.

Възлага се на общинска полиция и общинска охрана, като се съвместява и с други функции. Мярката се финансира от Община Харманли.

МЯРКА 4 Усъвършенстване работата на общинския приют. Дейността на същия се ограничава до обработване само на немаркирани като домашни или обработени от приюта животни, приоритетно агресивни такива и до реакция по сигнали и оплаквания на граждани, свързани с немаркирани животни.

МЯРКА 5 Изготвяне на предложение от Общинската администрация за промяна на нормативните документи, регламентиращи местните данъци и такси съгласно ЗВМД и ЗЗЖ за въвеждане на такса за отглеждане на некастрирани домашни кучета.

ПРЕДСЕДАТЕЛ на ОБС:.....

/Пл. Делчев/

ПРОТОКОЛИСТ:.....

/Г. Христова/